

LA GUERRA DEL FRANCÈS [1808-1814]

LA ROYAL NAVY BLOQUEJA BARCELONA

MENTRE VA DURAR AQUEST CONFLICTE, LA MARINA REIAL BRITÀNICA VA SOTMETRE LA CAPITAL CATALANA A UN BLOQUEIG NAVAL AMB LA FINALITAT D'IMPEDIR L'ABASTIMENT PER MAR DE LA GUARNICIÓ FRANCESA.

DURANT SIS ANYS, del 1808 al 1814, Barcelona va patir l'ocupació francesa. El 1807, la signatura del Tractat de Fontainebleau entre l'estat espanyol i l'imperi francès establí la partició de Portugal, aliat de la Gran Bretanya, entre les dues potències, i permetia el trànsit de tropes franceses per la Península.

El 13 de febrer del 1808, les tropes del mariscal Duhesme van arribar a Barcelona, que aleshores tenia uns dos-cents mil habitants. Era un contingent d'uns cinc mil homes i uns mil vuit-cents cavalls del Cos d'Observació dels Pirineus Orientals, format essencialment per regiments napolitans. L'ocupació de la ciutat per part de les tropes napoleòniques va ser relativament ràpida.

De seguida, van apropiarse de la majoria de casernes de la ciutat i de diversos edificis, entre ells les drassanes, que durant aquells anys van tenir diversos usos, entre els quals presó –tant dels soldats espanyols capturats com dels barcelonins detinguts– i hospital militar. Fins al 29 de febrer, però, no van ocupar la Ciutadella i, a continuació, el castell de Montjuïc. A partir d'aquell moment, el trànsit mercantil va cessar, el port va quedar desert i les fàbriques van tancar. A la capital catalana es respirava tensió.

L'escassetat d'aliments

Aquells anys, Barcelona va viure una profunda transformació de la vida quotidiana. Convertida en plaça militar, la presència constant de tropes, les requisites i les contribucions forçoses van afectar greument la població civil. L'escassetat d'aliments va ser una constant, agreujada per les dificultats d'abastiment i per la prioritat que tenien les tropes franceses sobre els recursos disponibles, cosa que va provocar un augment dels preus i un deteriorament general de les condicions de vida.

En aquell context, la Royal Navy britànica va sotmetre la capital catalana a un bloqueig naval amb la finalitat d'impedir l'abastiment per mar de la guarnició francesa. L'esquadra, sota el comandament de l'almirall Benjamin

Hallowell, operava amb facilitat al Mediterrani, especialment després de la victòria britànica a la batalla de Trafalgar (1805).

Aquella força naval estava composta per una variada formació de vaixells –navilis de línia, fragates, bergantins i goletes– que patrullaven la costa i interceptaven qual-sevol intent de trencar el bloqueig del port. Malgrat que aquella decisió formava part d'una estratègia més àmplia de cooperació entre les forces espanyoles i britàniques a terra, va tenir conseqüències directes per a la població barcelonina, que va patir més escassetat de productes bàsics i la paralització del comerç marítim, cosa que va intensificar la sensació d'aïllament.

La pressió combinada del setge terrestre i del bloqueig naval va acabar donant fruits. El 28 de maig del 1814, després del col·lapse del domini napoleònic a la resta de la península, les tropes franceses van evacuar Barcelona. Amb l'entrada de les forces espanyoles, sota el comandament del general Francisco de Copons i Navia, la ciutat va tornar a quedar sota l'autoritat de Ferran VII.

ANTONI CASINOS
Autor del blog
envisitadecortesia.com

LA CURIOSITAT
El carrer de Napoleó

Encara que ho pugui semblar, Barcelona no té cap carrer en honor a l'emperador francès. Aquest passatge de

Gràcia fa referència al sobrenom d'Antonio Fernández i Soriano, fotògraf establert a la Rambla i casat amb

Anais Napoleó. La marca Napoleó va adquirir molt de prestigi en el camp de la fotografia. El 1886, van aconseguir ser els

representants de la casa Lumière i van ser els primers a introduir el cinematògraf a la ciutat.